

17118

kat.komp.

I

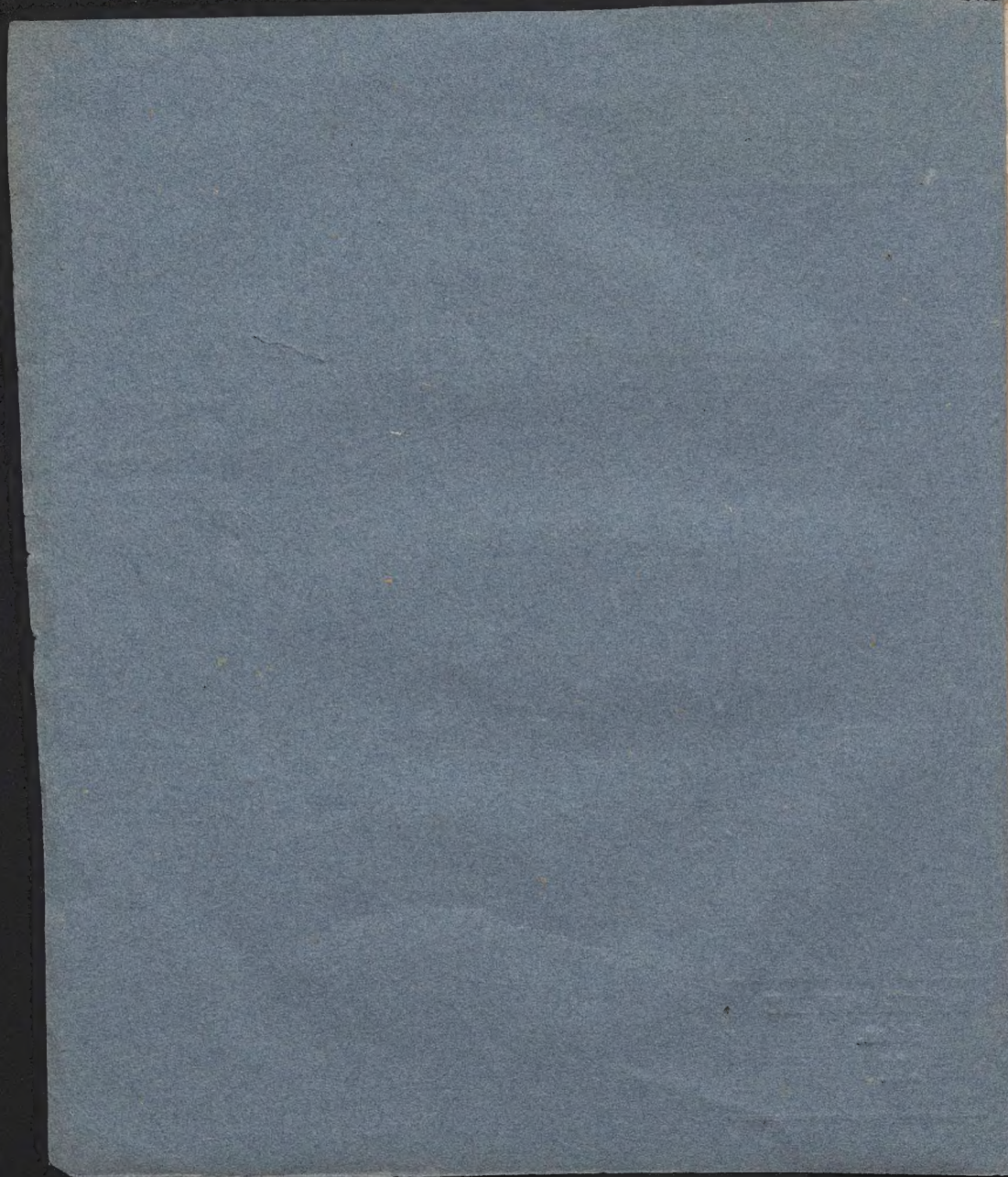
Mag. St. Dr.

P

Schlosser Christian-Theodorus et galmaria
epigrammatica, mysticorum gemmarum Re-
verendissimi in Christo Petri et Domini S.
simonis Riedingeri Monasterii Camero-
densis S. Ord. Cister. in Sillesia Abbatis.

PANEG. et VITAE

Polon. 4^{to}N° 787

AGALMATA EPIGRAMMATICA,
MYSTICARVM GEMMARVM:

*Ex capite 21. Apocalypsios, S. Johannis; con-
secrata honori & memoria*

REVERENDISSIMI IN CHRISTO
PATRIS AC DOMINI.

D. SIMEONIS
RIEDINGERI, ILLV-

STRIS ac CELEBERRIMI MONA-
STERII CAMENICENSIS, S. ORD.

CISTERCIENSIS, in SILESIA, ABBATIS
Electi & Confirmati &c.

*Domini, ac Patroni sui colen-
dissimi.*

à

CHRISTIAN-THEODOROSCHOS
sero Æmiliano, D. Reipublicæ Bolesla-
viensis in Silesia, Physico Ordinario.

LESNÆ POLONORVM,
Excudebat Daniel Vetterus, Gymnasij Typographus.
ANNO CHRISTI 1641.

Reverendissimo in Christo Patri ac Domino.

D. SIMONI RIEDINGERO,
ILLUSTRIS ac CELEBERRIMI (S. CI-
STERCIENSIS ORDINIS) MONASTERII CA-
menicensis in Silesia, Abbati & Domino, Domino &
Patrono suo colendissimo.

BIBLIOTH. UNIV.

JAGELLONICAE

S. P.

1718 I

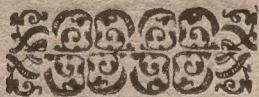
Lustrabat superis, terras, **ASTRÆA**, relictis:
 Dum cupit antiquum, restituisse, decus.
 Vix tangebat humū, transgressa per aëra densum,
 Vndiq; sollicitum, jussit abesse metum.
 Hæc ubi te vario conspexit honore colendum.
RIEGLADÆ, Præsul, summa corona, **DO-**
 Indoluit, serò quod te cepisse videret (MûS:
 Munera Virtuti, distribuenda, tuæ.
 Mox igitur blandâ, **PIETATEM**, voce ciebat,
 In cujus, niveus, pectore, candor erat.
 Quis modus (inquit) erit, certò discrimine tandē?
 Ut sint justa bonis præmia; flagra malis?

Phlu-

RIEDIGER eximijs meus est in artibus auctus,
Cujus ego menti Numen inesse reor.
Non dum digna gerit factorum dona suorum,
Qui mihi spem summæ prosperitatis alit.
Ettibi, CHARA SOROR, poterit succurrere, Tu.
Quæ laceras, inter mæsta vagaris, oves. (tor,
Nec mora; fert bifidam, PIETAS, tibi læta, Tiara:
Cumq; sacra trabea, Pontificale Pedom.
Accipe divinos, DIGNISSIME PRESVL, honores:
Donaq; non ullò, te nisi digna geri.
Tu donec fueris, cœlesti, PASTOR, ovili,
Haud rabidos metuent, CLAVSTRA SACRATA,
(lupos.

*Dabam Suenzikovia in majori Polonia:
sub iniquo Silesiæ prælo, prid. Kl. Maij: Anno
Christi, 1641.*

CHRISTIAN-THEODORUS
SCHOSSERUS, D.

THEMA,

Ex capite 21. Apocalypsis, S. Johannis.

Fundamenta muri civitatis,

omni lapide pretioso ornata, & Fundamentum
primum JASPIS: Secundum SAPHYRUS: Ter-
tium CALCEDONIUS: Quartum SMARAG-
DUS: Quintum SARDONIX: Sextum SAR-
DIUS: Septimum CHRYSOLITVS: Octavum
BERYLLVS: Nonum TOPASIUS: Decimum
CHRYSOPASIUS: Undecimū HYACINTHUS:
Duodecimum, AMETHYSTUS: Et duodecim
portæ, duodecim margaritæ sūt: & singulæ por-
tæ erant, ex singulis margaritis, &c.

Primum

Primum Fundamentum.

JASPIS.

Sive Amabilitatis gratia.

Sublimis rutilat Maestas IASPIDE, quam dat
Dardanidum puro sedula fonte manus.

Redditur hinc cunctis qui gestat amabilis, undè
Mortales superis conciliare solet.

Te sine labe DEO virtutis candor adunet,
Seminisq; Dijs, semideisq; viris.

„Felix cui regnare DEVS dat in orbe, secundi

„ Velaq; cui tendunt inviolata Noti.

Secundum Fundamentum.

SAPHIRVS.

Vel Cœlestium desiderium.

Multicolore nitens nitidus SAPHYRVS honorat
Caruleum Regum Pontificumq; decus.

Irarum cohibet flammæ & pectore firmat
Virtutem solidam, tristitiamq; vetat.

Felix intrepide si quibus ponere motus

Surgentes animo, pectore, corde graves. Tan-

„Tanti mens est digna viri super astra vehatur,
„ Quam beat astringeris & DEUS ipse plagis.

Tertium Fundamentum.

CALCEDONIVS.

Hoc est, Victoriæ Triumphus.

Calcedonigemmam Nasamonum littora mittūt,
Hanc quoq; dat celebris nomine terra Pharos.

Victtricem palmam promittit, habetq; vigorem
Tollendi vires pectoris ipsa graves.

„Ille beatus erit, qui sese vincere novit,

„ Gloriaq; huic Cœlis iusta brabeia dabit.

Quartum Fundamentum.

SMARAGDVS.

Hieroglyphicè Conscientiæ Amœnitas.

Florens Bactrorum viror es, viridante colore
Excedis siquidem prata, SMARAGDE, tuo.

Humanos recreas oculos & lumina fessa
Placas, arridet vultibus iste color.

„ Quid mage jucundum, quàm mens sibi conscia recti?

„ Hac leta exhilarat lumina luce DEI.

Quintum Fundamentum.

SARDONIX.

Vel Virginitatis honor.

SARDONICHEN *veteres magni fecere colore,*
In cuius vario visq; vigorq; latet.
Idaliam face defraudat Gnydiasq; sarissas,
Atq; Palepaphia spicula cuncta fugat.
Elatos animis fastus quin viribus arcet
Innatis, humiles efficiendo viros.
„ *Mens humilis, sceleris, puros & casta venustant*
„ *Sunt hæ virtutes nobilitate pares.*

Sextum Fundamentum.

SARDIVS.

Mythicè Sanctitatis lætitia.

SARDIVS *ex animis horrores dimouet omnes,*
Pectora lætitia dote sacrata beans.
„ *Haud metuit mundi q; minas, fraudesq; Barathri,*
„ *Quem probat innocuum, candida vita virum.*
Tisiphone piceo quamvis Acheronte remittat
Pestiferas Furias: Vir bonus usq; valet.

vii. Fundamentum.
CHRYSOLITVS.

Vel sapientiæ Constantia.

Ganges Memnonias ex Indo mittit Eo
CHRISOLITOS, decorant quæ Diadema sacrum.
Constantem Sophiam lapis in simul iste serenat,
Vires Ingenij tum Genijq; iuvat.
Chrysolito radiante, caput sustolle corona
Circum, quo propius sidera celsa petas
„ Vt costante Deum & recolas sapiente benignum
„ Calicolasq; simul mente videre queas.

viii. Fundamentum.
BERYLLVS.

Sacrorum Cultus.

Tempora Pontificum viridis Berijllus adornat.
Quando Tiara sacras implicat ipsa comas.
„ Est grauis enervis torpedinis hostis, alacrem
„ Ac vigilem poseunt claustra serena ducem.
Hujus tu pellucidula mysteria gemma
Pectore factoto Prasul amande, colas.

ix. Fundamentum.

TOPAZIVS.

Mansuetudinis Argumentum.

Ornamenta mitra diuina Topazius addit,

Vertice qua bifido surgit honore sacro.

Est vigor illius compescere pectoris astus,

Reddere mansuetos pollet & ipse viros.

„ *Tu facer esse cupis, mentes frenato feroces,*

„ *Perdomitis flammis, pectora casta geres.*

x. Fundamentum.

CHRYSOPASIVS.

Liberalitatis Argumentum.

Nocte magis nigra Chrysopasius emicat, est nec

Gemma smaragde tua nobilitate minor.

Hac jubar auratum quantumvis diligat, auri

Attamen, haud placet huic aurea sacra fames.

„ *Multa DEV S tribuit tibi, plura laudet egenus,*

„ *Munera, calescis inde parabis opes.*

xi. Fundamentum.

HYACINTHVS.

Sive Tristitiæ lætitiæ.

A *Ethiopum effoderis fulgens Hyacinthe cavernis;
Floris nomen inest, est simul atq; color.*

*Quando dies sudis splendet clarior astris
Gratatur multum tunc rutilante polo.*

*Tempora cum fuerint sed nubila, lumine tristi
Langueret veluti, maret & ille, suo.*

„ *Felix latitia est, quæ pectora tristi placat:*

„ *Optima tristitia est, pectora lata domans.*

xii. Fundamentum.

AMETHYSTVS.

Temperantiæ Donum.

I *Anthinus & par est reliquis Amethystus honore
Gemmis, & fertur sobrietatis amans.*

*Approbat hinc actus hominum purosq; piosq;
Queis & sobrietas temperiesq; placent.*

„ *Hanc gemmam, semper deama, dignissime Presul*

„ *Dignus es Angelici suscipiare choris.*

Oblatio à Divo Fundat: Ord: facta.

H *Æc tibi gemmifera velatus ab æthere Tiaa
Mittit BERNHARDVS mystica signa pater.*

*Sideribusq; tuum plaudente cohorte superna
Et resonante polo consecrat inde decus.*

*Accipe dona beata Patris; sic utere, Divum
Ambrosia ut felix accubuisse queas.*

AD EVNDEM,

Reverendissimum in CHRISTO Patrem ac Dominum,
D. SIMONEM RIEDINGERUM, MONASTRII CAMENICENSIS in SILESIA,
ABBATEM &c. &c. &c.

Dominum & Mæcenatem suum colendissimum.

DEvia stat sedes ultrà Nasamonas & Indos,
Fert ubi perpetuas, aura beata, rosas.
Sacra per arcanos illic spelunca recessus
Panditur, humano non adeunda pede.
Extrà solis iter, nostræ nec propria menti,
Quæ tantum superis inspicenda patet.
Fertur in hâc mundi, Natura, recentis ab ævo,
Temporis alternas dinumerare vices.
Scilicet ex antro, venturos porrigit annos,
Condit & in vastum, sæcula lapsa, sinum.
Conspicitur primò serpens in limine custos,
Qui gerit erectis, squammea terga, jubeis.
Ille notans rerum varijs, exordia, spiris,
Reflexo caudam mordicùs ore tenet.
Nuper eò dubijs venit Fortuna quadrigis,
Heu Dea, terrenis, imperiosa, viris.
Et dùm fortè suis, putat omnia subdita, votis,
Tempora querebat mentibus apte novis.
Docta sed insidias tales avertere Virtus.
Ignotâ, positum, senserat arte, dolum,

Venerat ergò prior: simul hanc fors invida vidit;
Intorto faciens axe volumen, ait:
Stulta quid affectas secreta palatia Divùm?
Te Dominam taciti temporis esse nego.
Me decet annorum series: tu sperneris exul:
Arbitrio parent, terrea regna, meo.
Utq; scias causam, cui nunc mea cura laboret,
Inditio, subitò vinceris ægra, tuo.
ESTRIEDIGERIDES PRÆSVL junctissimus aris
Fovit ubi clarum, **CELLA CAMENA** solum.
Huius ego meritis dignum præstabo favorem,
Ut pia magnificus nomina tollat honor.
Nil igitur restat, nisi quod meliore metallo
Adibus ex istis tempora facta legam.
Garrierat Nemesis: Virtus at nescia frangi,
Reppulit insanæ, jurgia vana Deæ.
Antè coaxando sit rana Caystrius ales,
Antè scabris saxis eliciantur aquæ,
Quam prælata meis, Rhamnusia perfida, donis,
Insidijs possis utilis esse tuis.
Grandia quid jactas? tu nil nisi fallere nôsti:
Sub specie matris, dira noverca nocet.
Constans esse nequîs, innata freta tenebris,
Felle venenoso prodiga serpis humi.
Ast ego, ceu fulvum, lustratur in ignibus, aurum,
Præfero, sub magno firma, labore, decus.

Munc-

Munera quæ præsto, non atterit ulla vetustas,
Hic nullo caries improba dente valet.
Nō moror, à vulgò quod agar projecta, molesto:
Servit adhuc meritis, plurima turba, meis.
RIEDGERUS PRÆSVL, studio vigilantior omni,
Præcipuè nostras deveneratur opes.
Huic ego jam meditor dare præmia larga vicissim,
Nè putet in sterili condere semen agro.
Me duce fert bifidam, prælustri fronte, tiamam,
Conspicuaq; manu, pontificale pedum.
Me duce, munificus plures moderator in urbes,
Exeret è regno sceptrà decora suo.
Hujus ago curas, spes nulla relinquitur in te,
Aurea, Naturâ, tempora dante mihi.
Ostendat validis spectabilis exitus armis,
Nunc celebrem palmam fortior utra gerat.
Dixerat: ac ingens scutum cito protulit: illud
Terrificis signis, Aëgidis instar erat.
Territa (Virtuti nihil insuperabile forti!)
In Scythiam subitis fors fugit acta rotis.
Lubrica nè Virtus videatur verba locuta,
Blandaq; promissis possit inesse fides,
Protinus è Nymphis, quæ tanta negotia nōrat,
Ad Jovis excelsum mittitur una thronum.
Jussa facit, soliumq; poli Clementia tangit,
(Nomen honoratæ Virginis illud erat!)

Est via, quâ superos cœlestia templa petentes,
Lacteus astringero circulus axe videt;
Hic duo vasa Jovis pulchram stant antè tabernā,
Hoc tenet Ambrosiam: virus at illud habet.
Credere si fas est ornantibus omnia Musis,
Ex istis hominum vita peracta fluit.
Miscet Athlantiades potum nascentibus illinc,
Tempora quo sequitur dulcis, amara, dies.
Tunc quoq; quando Jovē Clementia mitis adiret,
Confudit dubijs mille venena cadis.
Fortè potens etiam tonitrū Saturnius astat,
Hos ad quē retulit Nympha benigna, sonos:
Alme parens, rerum qui nectis origine cursum,
Fulmina funestæ sortis iniqua vides.
Cūcta rotat fortuna rapax, huic supplicat orbis,
Virtutis medio pulvere lumen habet.
Da tandem videant felici sydere gentes,
Virtutem tenebris exeruisse caput.
RIEDGERVS Divâ, perdoctus in arte, DYNAS-
Claudit ubi cultū, SLESIA CVLTA jugū. (TA,
Qui postq; teneras vix est prognatus in auras,
Traxit & illustri nobilitate genus:
Illum cura mihi fuit indefessa tueri,
Nè subeat miseris, anxia fata, malis.
Tu quoq; Mercurio (memini!) mandata ferebas,
Promat ut Heroj, pocula fausta, novo.

Si promissa valent, nunc da, quod sæpè petivi
En omni fuerat dignus honore diu.
Est mihi dilectus, pro thura cremantibus aris
Grata sub illius pectore templa colo.
Te monstrante viam, justis operatus & æquis,
Evolat aspectum laudibus antè tuum.
Annuit: & Stygium testatus Jupiter amnem.
Mitigat auspicio prosperiore diem.
Interea Virtus meliores legerat annos,
Quos ornat niveis aurea lana togis.
Vnde relucescunt oracula prisca Sibyllæ,
Lætæq; sub tali Præsule, regna vident.
Ede triumphales, MYSTES CELEBERRIME;
Gratantur meritis terra polusq; tuis. (plausus,
Te tuus expectat populus, quid gaudia differs?
Quæso veni, Præsul ter venerande, veni.
Vota tibi reduci sacram solvuntur ad aram,
Aspicias celsis, fixa trophæa, tholis.
Posteritas laudum queat ut memor esse tuarum,
Lfferat & manes, posthuma fama, tuos,
„ Felix, quem celebrant vivaci laude Camænæ,
„ Hunc quoq; defunctum vivere fama facit.

C. T. S. D.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0011366

